

Vážení rodiče,

děkujeme Vám za spolupráci a Vaše podněty ve školním roce 2013/2014. Přejeme Vám i Vaším dětem dlouhé slunečné prázdniny a klidnou dovolenou.

Vedení školy

Co se událo ve škole v posledním čtvrtletí:

- 3. 4. u nás proběhlo setkání Ekoškol za účasti 6 školních týmů
- naši žáci úspěšně reprezentovali školu v republikovém finále házenkářské soutěže Novinářský kalamář ve Velké Bystřici
- účastnili jsme se výukových programů, zejména ekologického zaměření, chodili jsme do knihovny, jezdili na výlety a exkurze, žáci soutěžili v celé řadě soutěží a olympiád
- výborných výsledků škola dosáhla letos ve sportovních soutěžích, zejména ve volejbalu, lehké atletice (Otnická laťka, Pohár rozhlasu), fotbalovém MacDonald Cupu, ve vybíjené
- 23. 4. jsme si připomněli Světový den knihy a autorských práv, 20. 5. jsme uspořádali již 7. ročník regionální soutěže Ekoolympiáda za účasti deseti škol a 120 účastníků, 3. 6. pak školní projekt Den životního prostředí
- 23. 6. se v 16 hodin uskutečnil schůzka rodičů budoucích prvňáčků

Program „Není růže bez trní“

Dne 4. 4. 2014 jsme se vypravili s žáky Globální výchovy a paní učitelkou Bublovou do Brna na program jménem „Není růže bez trní“. Cesta nebyla nijak náročná. Když jsme dorazili, všichni očekávali, že půjdeme do budovy, avšak opak byl pravdou. Místo budovy nás čekala otevřená zahrada. Paní lektorky, Eva a Saša, nás vřele přivítaly. Také tu byl záhadný host jménem Brenda. Nejdřív jsme se rozdělili do skupinek. První aktivita spočívala v tom, že jsme dostali veliký papír. Na každém papíře byla jedna otázka a naším úkolem bylo ptát se všech ostatních na tu otázku a sbírat odpovědi. Jako druhou věc, co jsme dostali, byly malé papírky, na kterých bylo pouze pár slov. Z toho jsme poskládali příběh. Jakmile jsme ho řekli, dostali jsme celý příběh. Ten jsme si přečetli a poté odpověděli na otázky. To by nebylo tak hrozné, následně však jsme museli na ten příběh vymyslet divadelní scénku. Každá skupinka měla stejný papír, avšak celé scénky byly rozdílné. Poté přišel na řadu již zmíněný host. Paní Brenda pocházela z Keni. My jsme se jí mohli na vše vyptávat. Na to, že nebyla Češka, si myslím, že mluvila vcelku obstojně česky. Některé věci nám musela říkat anglicky a Saša nám to překládala. Bylo

zajímavé slyšet mluvit anglicky někoho jiného, než je pan učitel Lehuta. Zjistil jsem mnoho informací. A celkově - výlet se mi moc líbil.

Jirka Mlateček, 8. A

Edukativně stimulační skupinky pro předškolní děti

V únoru letošního roku opět začaly pracovat v MŠ edukativně stimulační skupinky pro předškolní děti. Je to program, který si klade za cíl komplexní a systematický rozvoj předškolních dětí. Hravou formou podněcuje schopnosti, dovednosti a funkce důležité pro zvládnutí budoucího čtení, psaní a počítání. Nenásilným způsobem si také děti osvojují pracovní návyky, ke kterým patří záměrná koncentrace pozornosti, smysl pro povinnost, uvědomování si toho, že je úkol třeba dokončit. Zároveň si dítě procvičuje i svoje sociální a komunikační dovednosti. Učí se respektovat autoritu, pracovat pod jejím vedením, komunikovat s ní, ale také s ostatními dětmi, dodržovat určitá pravidla činností a sociálního chování.

Program skupin je rozvržen do 10 lekcí. Každá lekce má svou pravidelnou strukturu, má přibližně hodinové trvání a obvyklá frekvence lekcí je jedenkrát za čtrnáct dní. Pět lekcí probíhá v MŠ a dalších pět lekcí potom v ZŠ. Ve skupině je 6 – 8 dětí, s dítětem je vždy přítomen jeden z rodičů. Každou skupinu vedou dvě paní učitelky.

Přítomnost rodiče je velmi důležitá. Získává náměty pro práci s dítětem a praktické ukázky, jak rozvíjet potřebné schopnosti. Rodiče také mohou vidět své dítě při spolupráci s ostatními dětmi. Vidí, jak dítě reaguje, jak se zapojuje. Je to také příležitost, jak se naučit s dítětem lépe komunikovat, spolupracovat.

Z hlediska učitele ZŠ jsou tyto skupinky jedinečnou možností více poznat děti a jejich rodiče, může se lépe připravit na nové žáčky a jejich potřeby. Včasná péče ve skupinkách totiž napomáhá rozvoji nezralých nebo oslabených oblastí, předchází vytváření chybných návyků. Dítě se pozvolna a bezpečně seznamuje za přítomnosti rodiče se svou budoucí školou.

Letos navštěvuje skupiny pouze 11 dětí. Do prvních tříd přijde asi 40 dětí. Je škoda, že tak málo dětí má možnost a příležitost absolvovat systematickou předškolní přípravu. Bylo by velice vhodné zařadit do skupin všechny děti, jejichž rodiče mají o spolupráci zájem. Zařazení do skupin by mohlo proběhnout u zápisu do ZŠ a ve spolupráci s okolními mateřskými školami. Program skupin by byl jistě přínosný pro každé předškolní dítě. Tímto bychom se mohli významně podílet na prevenci školního neúspěchu a jeho nepříznivých důsledků na vývoj osobnosti dítěte.

Mgr. Iva Nedomová

Hodnocení edukativně stimulačních skupinek

Skupinky hodnotím po všech stránkách velice kladně. Za několik týdnů ve skupinkách udělal můj syn Matyáš Buchta velké pokroky. Zvykl si, že se po příchodu ze školky věnuje přípravě do skupinek, vypracováváme pracovní listy, naučil se plnit úkoly, práce ho velmi baví.

Já, jako matka, jsem dostala „návod“, jakým způsobem se se synem učit, co a jak procvičovat, na co se zaměřit. Jako příprava na nástup do 1. třídy jsou skupinky jednoznačně přínosné. Dítě si zvykne na školní prostředí, vyzkouší školní lavici, školní tabuli, seznámí se s paní učitelkou.

V Újezdě u Brna dne 4. 6. 2014

Ivona Buchtová

Dramatický kroužek ve školním roce 2013/2014

Dramatický kroužek se konal v úterý odpoledne. Navštěvovalo jej 22 dětí od první až po pátou třídu. Od září do prosince hrajeme různé hry, seznamujeme se a po dvojicích si děti připraví náplň dalšího setkání. Hry nás pobaví, zasmějeme se. Následuje rozhodování, jakou pohádku, příběh budeme nacvičovat. Domluvili jsme se, že se pustíme do pohádky „Trpaslinky a trpaslíci“. S velkou chutí jsme se pustili do práce. Námět, rozdělení rolí, kulisy, jež nám opět pomohla vyrobit naše školní družina (moc a moc děkujeme). Ke konci i šití a příprava kostýmů, za které můžeme poděkovat rodičům, babičkám i dědečkům. Vše bylo připraveno, nachystáno, na generálce vypilováno a dne 13. května se uskutečnilo vystoupení pro žáky a odpoledne pro rodiče. Jakmile představení skončilo, děti zarecitovaly básničky ke Dni matek. Spolu s rodinou herci odešli domů. Možná, že i v příštím školním roce opět něco hezkého společně nacvičíme.

Mgr. Eva Kolková

Školní sport

Jarní měsíce byly pro naši školu sportovně nabitě. Během dubna a května jsme bojovali na několika soutěžích a nevedli si vůbec špatně. Uspěť se nám podařilo ve všech soutěžích, kterých jsme se zúčastnili. Stali jsme se také součástí projektu Českého olympijského výboru. Výkony našich reprezentantů byly skvělé, udělaly nám spoustu radosti a jsou také motivací pro další práci.

„O pohár ředitele Gymnázia Zastávka“ – okresní finále ve volejbalu ZŠ

Na začátku dubna jsme se rozjeli s volejbalovým týmem dívek na okresní finále do Zastávky u Brna. Letošního ročníku se zúčastnilo osm dívčích týmů, které byly naloženy do dvou skupin. V naší skupině jsme nejprve po počátečním strachu porazili domácí Gymnázium Zastávka na sety 2:0, dále pak ZŠ Šlapanice 2:0 a ZŠ Ivančice 2:0.

Skupinu jsme tak vyhráli bez ztráty bodu i setu. Děvčata předvedla soustředěný výkon, vyvarovala se zbytečných chyb a zaslouženě vyhrála všechna utkání ve skupině. V souboji o první místo na nás čekal tým Gymnázia Šlapanice, vítěz předcházejících ročníků. Do utkání jsme nastoupili se zbytečným respektem, a soupeři tak cestu za vítězstvím ulehčili. Začátek prvního setu byl vyrovnaný, ale pak se nám přestalo dařit. Soupeřky bodově odskočily, dotahovali jsme, ale obrátit výsledek v náš prospěch se nám nepodařilo. Prohráli jsme 2:0 na sety. Obsadili

jsme tak celkové 2. místo, z čehož jsme měli velkou radost. Domů jsme si odváželi pohár, sladkou odměnu, ale také dobrý pocit z našeho výkonu a herního projevu. Děvčata udělala za rok spoustu práce, předváděla hezké akce, za což jim náleží velké poděkování.

Otnická laťka

Tak jako každý rok jsme i letos v dubnu přijali pozvánku na závody ve skoku vysokém – Otnická laťka. Nejvíce se v tomto skokanském klání dařilo Anetě Konečné, která kategorii mladší dívky vyhrála skvělým výkonem 135 cm. Tuto výšku zdolala jako jediná a medaili by „brala“ i v starších dívkách. Ze starších dívek se nejvíce dařilo Míše Zichové, která skočila stejně jako bronzová závodnice 130 cm, ale zásluhou horších pokusů na ni zbylo 6. místo. U mladších chlapců byl naším nejlepším skokanem Ondra Krošík, který se přehoupl přes laťku ve výšce 135 cm. Hezký výkon předvedl také v kategorii starší žáci Petr Adámek, který zdolal 145 cm. Všem našim skokanům děkujeme za předvedené výkony.

Mgr. Hana Pešáková, vyučující TV

Olympijský víceboj

V měsíci dubnu se naše škola zapojila do Olympijského víceboje, který je součástí dlouhodobého projektu Českého olympijského výboru na podporu sportu a zdravého životního stylu Česko sportuje. Jeho cílem není dosahovat nejlepších výkonů, ale zapojit do sportování co nejvíce žáků základních škol. I my jsme se tak stali jednou z 541 škol, které se do projektu přihlásily. Během dubna a května absolvovali žáci od první do deváté třídy v hodinách tělesné výchovy jednotlivé disciplíny víceboje. Postupně tak změřili své síly ve sprintu, vytrvalostním běhu, hodu kriketovým míčkem, skoku dalekém z místa, výdrži ve shybu a hlubokém předklonu. Dosažené výsledky nebyly prvořadé, hlavní byla radost z pohybu. V duchu myšlenky Pierra de Coubertina „není důležité zvítězit, ale zúčastnit se“ se nám nakonec podařilo zapojit do sportování 94,70 % našich žáků, což je určitě krásný výsledek. Škoda jen, že se nám nepodařilo vybojovat besedu s některým z našich olympioniků, kteří byli partnery projektu. Třeba se na nás štěstí usměje v příštích ročnících. Na závěr bych chtěla poděkovat všem kolegyním z I. stupně, žákům i rodičům za spolupráci a podporu během tohoto projektu.

POHÁR ROZHLASU – okrskové kolo

Květen patří každoročně tradičnímu atletickému závodu družstev – Poháru rozhlasu. Okrskové kolo se konalo ve středu 7. května a pořadatelem byla ZŠ

Mokrá, která se na atletiku specializuje a má pro ni výborné podmínky. V chlapeckých kategoriích mezi sebou na atletickém hřišti bojovala družstva pořádající školy a naši atleti. U dívek pak mezi sebou soupeřila družstva stejných škol, a navíc se k nim přidala děvčata ze ZŠ Pozořice. Ve všech kategoriích jsme v družstvech obsadili shodně druhá místa. Naši atleti předvedli plno kvalitních výkonů a umístili se na medailových místech. V mladších dívkách nejvíce bodovaly: Aneta Konečná – 1. místo skok vysoký (138 cm); Klára Zapomělová – 2. místo 60 m (9,0 s) a 3. místo 600 m (2:09,5); Lucie Franzká – 3. místo skok daleký (395 cm); Jolana Demková a Ema Dokoupilová – 3. místo hod kriketovým míčkem (obě 36,73 m). Hoši mladší se prosadili nejvíce v hodu kriketovým míčkem, kdy s velkým náskokem obsadili všechna medailová místa. Výkony našich: David Popela – 1. místo kriket (68,09 m) a 3. místo skok daleký (402 cm); Martin Sklenář – 2. místo 1000 m (3:31,2) a 3. místo kriket (61,20 m); Ondřej Krošík – 2. místo skok vysoký (134 cm); Lukáš Pajpach – 2. místo skok daleký (412 cm), Jakub Klimeš – 2. místo kriket (64,62 m); Ondřej Blaho – 3. místo 60 m (8,7 s). Mezi staršími dívkami uspěly Kateřina Slezáková – 2. místo skok daleký (415 cm) a 3. místo 60 m (8,8 s); Marie Kozdasová – 2. místo 800 m (2:56,6); Jana Králíková – 3. místo 60 m (8,8 s); Natálie Macáková – 3. místo vrh koulí (7,92 m). U starších žáků se blýskli: Luděk Matoušek – 1. místo 60 m a 1. místo skok daleký; Petr Adámek – 1. místo skok vysoký a 2. místo skok daleký; Petr Rusanov – 2. místo 1500 m; Lukáš Konečný – 2. místo vrh koulí; David Pospíšil – 3. místo skok daleký a Lukáš Mariánek – 3. místo skok vysoký. Nejvíce vyrovnané byly kategorie starších žáků a žákyň. O velké drama se postarali zejména starší žáci, kteří se až do skončení poslední disciplíny přetahovali o postup do okresního finále. Úspěšnější byla nakonec ZŠ Mokrá, a vybojovala si tak postup. Ale ani naši atleti nebyli dlouho smutní, neboť zásluhou dosaženého vysokého počtu bodů se také kvalifikovali do okresního finále.

POHÁR ROZHLASU – postup starších žáků

Okresní finále se konalo o týden později na stadionu Moravské Slavie Brno. Konkurence byla větší, sešlo se zde šest nejlepších škol okresu v každé kategorii. Našimi soupeři byly ZŠ TGM Ivančice, ZŠ Tišnov 28. Října, ZŠ Židlochovice, ZŠ Tišnov Smíškova a náš velký rival ZŠ Mokrá. Kluci nastoupili do závodu s velkou chutí a s přáním oplatit porážku Mokré. Do každé disciplíny šli s cílem vyrovnat nebo zlepšit své osobní výkony, a sbírat tak trpělivě bod po bodu pro tým. Postupně jsme vyhráli tři

disciplíny (sprint na 60 m, skok daleký a štafetu) z šesti možných. Závěrečný vytrvalostní běh na 1500 m jsme také zvládli výborně (2. a 4. místo), a vybojovali si tak na úkor favorizované Mokré senzační, ale naprosto zasloužený postup do krajského finále. Toto finále se odehrálo za slunečného počasí o týden později na stadionu Lokomotivy Břeclav za účasti osmi nejlepších družstev kraje v jednotlivých kategoriích. Do Břeclavi jsme odjžděli s cílem zopakovat výkony z předešlých kol a hlavně si tento závod užít. Přece jenom do krajského finále v atletice se nedostáváme každý rok a byla to určitě pro kluky dobrá zkušenost, když si mohli změřit síly s těmi, kteří se atletice věnují již závodně. Krásná a výstižná byla věta, kterou pronesl jeden z našich závodníků, když viděl soupeře: „Připadám si tady jako Kokosy na sněhu!“ (Film o exotickém jamajském čtyřbobu.) Po počátečním šoku jsme se pustili naplno do boje. Výkony se nám opět podařilo dále zlepšovat, kluci si „udělali své osobáky“. Nakonec jsme skončili na sedmém místě s velkým náskokem na osmého a s minimální ztrátou na šesté, páté i čtvrté místo. Vítězem, a tedy i postupujícím na republikové finále, se stala brněnská ZŠ Laštůvkova. V barvách naší školy zářili: Luděk Matoušek, Petr Rusanov, Adam Fila, Honza Pecl, Petr Adámek, David Pospíšil, Lukáš Mariánek, Petr Lengál, Lukáš Konečný, Roman Šebeček, a Zdeněk Kukla. Některé naše výkony: běh 60 m – Matoušek 7,3 s; elektronicky 7,6 s; Rusanov 7,6 s; elektronicky 7,8; Pecák 8,1 s. Skok daleký – Matoušek 555 cm, Pospíšil 516 cm, Adámek 499 cm. Skok vysoký – Adámek 156 cm, Mariánek 144 cm, Lengál 142 cm. Vrh koulí – Kukla 11,03 m, Konečný 10,89 m. Běh 1500 m – Rusanov 4:48,44, Pospíšil 5:05,8. Klukům gratuluji za předvedené výkony a děkuji za reprezentaci naší školy.

Mgr. Hana Pešáková, vyučující TV

Házenkáři na republikovém finále Novinářského kalamáře ve Velké Bystřici

Krásným výsledkem skončilo pro naše mladé házenkáře, ročník 2000 - 2002, účinkování v letošním ročníku Novinářského kalamáře. Letos, stejně jako loni, se nám podařilo postoupit na republikové finále. V krajském kole jsme po výborném výkonu jednoznačně porazili družstvo ZŠ TGM Ivančice 31:14 (13:7), a kvalifikovali se tak mezi nejlepší školní družstva v republice. Hostitelem finálového turnaje, který se konal 21. – 23. 5. 2014, byla ZŠ Velká Bystřice ve spolupráci s místním házenkářským klubem. Finále se zúčastnilo 10 dívčích a 8 chlapeckých týmů. Chlapci byli nalosováni do dvou skupin, o celkové umístění pak hráli podle pořadí ve skupině. V naší skupině byla družstva ZŠ Zubří, ZŠ Jiřího z Poděbrad Frýdek Místek a domácí ZŠ a MŠ Velká Bystřice. S losem jsme moc spokojeni nebyli, přáli jsme si raději týmy z druhé skupiny. Nicméně jsme předem nehodlali skládat zbraně a pustili se do boje. Hned v prvním našem utkání jsme změřili síly s jedním z favoritů Frýdkem – Místkem. Hráli jsme vyrovnanou partii až do té doby, než jsme v závěru poločasu měli smůlu a pětkrát po sobě nastřelili tyč. Soupeři se naopak skórovat podařilo, a gólově nám tak odskočil. Navíc Davida Popelu začali osobně bránit a nám se již nepodařilo výsledek otočit.

Prohráli jsme 13:17. Možná jsme mohli litovat toho, že jsme se s tímto soupeřem

nepotkali později, neboť jsme měli pocit, že s přibývajícím odehranými zápasy jim docházely síly. Ve druhém utkání jsme narazili na domácí tým Velké Bystřice a nebyl to jednoduchý zápas. Oba týmy chtěly v přímém souboji o třetí místo ve skupině uspět. Z vítězství 18:15 jsme se ale zaslouženě radovali my. V posledním utkání ve skupině jsme hráli s největším favoritem turnaje - ZŠ Zubří. Svou roli favorita tento tým potvrdil a porazil nás 20:9. Boje ve skupině tak byly za námi, obsadili jsme v ní třetí místo a čekal nás boj o konečné páté místo. K němu jsme nastoupili po nočním odpočinku v pátek dopoledne a soupeřem bylo družstvo 22. ZŠ Plzeň. Věděli jsme, že o výsledku se bude rozhodovat již na začátku utkání, a proto jsme nechtěli nic ponechat náhodě. Podařilo se nám kluky vyburcovat k zodpovědnému výkonu od první

minuty. Soupeře jsme tímto **drtivým nástupem zaskočili a brzy** vedli 4:0. Od začátku utkání tak nebylo pochyb o tom, kdo toto utkání vyhraje. Kluci za velké „podpory lavičky“ zahráli výborně, do boje zasáhli všichni hráči a zaslouženě vyhráli 20:13. Pro sympatického soupeře byla tato porážka krutá. Pomyslnou třešničkou na dortu v tomto utkání byl gól Pelého Zdendy Urbánka,

kterému jsme to všichni moc přáli. V republikovém finále jsme tak obsadili, po dvou výhrách a dvou prohrách, konečné 5. místo, což je výborný výsledek. V konkurenci nejlepších školních týmů z republiky, včetně škol s rozšířenou výukou TV zaměřenou na házenou, jsme se určitě neztratili. Je potřeba si také uvědomit, že na rozdíl od ostatních týmů, které tvoří hráči jednoho oddílu, je naše školní družstvo složené z hráčů dvou klubů s odlišným herním systémem. O to je tento náš výsledek cennější. Pro naše kluky byla účast na tomto turnaji velkým zážitkem a možností poměřit si síly s těmi nejlepšími. Barvy našeho týmu v Bystřici úspěšně hájili: Pavel Vařečka, Jirka Šplouchal, Kuba Klimeš, Martin Sklenář, David Popela, Jirka Gregorovič, Ondra Krošík, Dan Fila, Filip Michl a Pelé Zdenda Urbánek. Všem hráčům bych chtěla moc poděkovat za reprezentaci naší školy na hřišti i mimo hřiště, stejně tak kolegovi p. Popelovi za pomoc a výbornou spolupráci. Poděkování patří také klubům Sokol Újezd u Brna a Sokol Telnice, hlavně pak jejich trenérům, kteří se na výchově hráčů podílejí. Velké díky patří také všem, kteří nám fandili, podporovali nás a umožnili nám startovat na tomto finálovém turnaji, tzn. vedení školy, nadačnímu fondu při ZŠ a také rodičům.

Pořadí chlapi: 1. ZŠ Zubří, 2. ZŠ Kostelec na Hané, 3. ZŠ Frýdek Místek, 4. ZŠ Nové Veselí, 5. ZŠ Újezd u Brna, 6. ZŠ Plzeň, 7. ZŠ Velká Bystřice, 8. ZŠ Praha 6
Pořadí dívky: 1. ZŠ Křiby Zlín, 2. ZŠ Plzeň, 3. ZŠ Velká nad Veličkou

Mgr. Hana Pešáková, vyučující TV

Vybíjená

Dne 6. 5. jsme se zúčastnili okrskového kola ve vybíjené ve Šlapanicích. Všechny čtyři týmy jsme porazili a postoupili do okresního kola v Pohořelicích. Konalo se 15. 5. Ve finále jsme i díky podpoře našich spolužáků, fanoušků z pátých tříd, zvítězili nad týmem z Kuřimi. Další kolo, tentokrát krajské, se konalo v Brně. Takže jsme se 22. 5. vydali do Brna. Náladu nám kazilo jen to, že jsme jeli bez velké opory, Dana Fily, který hrál zrovna házenou. I když jsme bojovali ze všech sil, skončili jsme na 5. místě ze šesti týmů. Myslím, že i postup do krajského kola byl pro náš tým velice úspěšný. Tímto chci poděkovat paní učitelce Němcové, Muselíkové a paní asistentce Doležalové za hlasitou podporu.

Tereza Odehnalová, V. B

Plánování a monitorování není žádná nuda

Ve čtvrtek 3. dubna naši školu navštívily Ekotýmy z jiných Ekoškol (Boleradice, Hulín, Žďárec, Svitávka, Gymnázium Strážnice, ...). Přichystali jsme po všechny malé občerstvení a čekali, než školy dorazí. Když všichni přijeli, tak jsme se mohli pustit do programu, který připravily lektorky ze Sdružení Tereza v Praze. Nejdříve každý z nás dostal listy, na kterých byly mráčky, a do nich jsme měli napsat, čeho bychom chtěli docílit a jak. Lístky jsme si nalepili na záda a hledali někoho, kdo má podobné cíle, a rozdělili se podle toho do skupinek, ve kterých jsme to prokonzultovali a seznámili s tím ostatní. Po téhle činnosti jsme se vrhli na další.

Učitelé odešli do jiné třídy a žáci začali hrát hru „Malá kachna spadla do bláta“. Všem se moc líbila a hodně jsme se u ní nasmáli. Pak jsme hráli další hru, která se jmenovala „Ekoškolí Jumanji“. Rozdělili jsme se do skupinek a začali hrát. Hra spočívala v tom, že jsme u ní museli plnit různé úkoly. Zprv bylo za úkol přemístit se k jiné skupince, aby v ní nebyl nikdo z té předchozí. Druhý úkol spočíval v tom, že jsme měli napsat klady

a zápory ve třídě, kde jsme se právě nacházeli. Každá skupinka měla něco jiného k hodnocení, například odpady, vodu, energii atd. Další úkol navazoval na ten předchozí. Měli jsme napsat, jak bychom problémy v naší třídě vyřešili, a podle počtu vymyšlených řešení jsme měli za úkol udělat dřepy. Následujícím úkolem bylo napsat o tom, jestli se dají tyto nedostatky vyřešit. Jestliže ano, tak jsme udělali usměvavého smajlíka, jestliže ne, tak smutného. Když všechny skupinky hru dohrály, tak přišli učitelé a my je s tím vším, co jsme dělali, seznámili. Další aktivita byla, že každá škola dostala plán činností jiné školy a měli jsme ho

ohodnotit, jestli je přehledný, co se nám na něm líbí, nebo nelíbí. Potom jsme o tom diskutovali, ale většina plánů byla perfektně propracovaná. Poté si žáci Jaroslav Slezák a Marek Strakatý z 9. A připravili prezentaci o programu na Kaprálově mlýně, kde 9. A strávila tři dny. Pak si žáci zahráli na propagátory, environmentalisty, ekonomy a učitelé na vedení školy. Každý dostal papír, na kterém byly různé nápady, jak ušetřit přírodu, které jsme měli ohodnotit jednou nebo třemi hvězdičkami podle toho, jak nám přijde dobrý z pohledu ekonomy, propagátora atd. Nakonec žáci Michaela Zichová a Jiří Mlateček provedli žáky po naší škole. Setkání Ekoškol z jiných škol bylo velmi příjemné a dozvěděli jsme se spoustu nápadů, jak zpříjemnit naši školu a víc ušetřit přírodu. Prožili jsme skvělý den plný zábavy a poznání a budeme se těšit na další návštěvu.

Daniela Černá, 9. B

Ohlasy na setkání Ekoškol v naší škole

Návštěva Ekoškoly v Lomnici a v Újezdu u Brna - duben 2014

Náš Ekotým spolu s paní učitelkou Jakešovou jel na návštěvu do ZŠ Lomnice. Tato škola je Ekoškola již dlouhou dobu. Paní učitelka Slováková a zástupce jejich Ekotýmu, Filip, nás provedli po škole a povídali nám o tom, co všechno v rámci projektu Ekoškola udělali a co je ještě čeká. Naše žáky nejvíce nadchlo, že ve škole mají bazén i saunu.

Také jsme jeli do Újezdu u Brna, kde se konal seminář dobré praxe. Za náš Ekotým se zúčastnily holky z 8. třídy, Jitka a Monika, společně s paní učitelkou Jakešovou. Prohlédli jsme si jejich školu a hráli jsme různé hry. Především jsme se učili tvořit „Plán činnosti“ a hodnotili jsme plány ostatních škol. Bylo to velmi zajímavé a inspirující.

ZŠ Žďárec

Ze školního emailu

Dobrý den. Základní škola Otovice děkuje za zaslání školního kola "Ekoolympiády". Máte opět skvělé nápady a Vaše zadání jsou vždy zajímavá a inspirativní, navíc zohledňující různé věkové kategorie. Pro žáky z druhé až páté třídy jsou tyto soutěže vždy velkou výzvou a už se nám několikrát stalo, že nezmáhali tzv. "jedničkáři", ale žáci "přemýšlejší". Takže ještě jednou moc díky za zaslání a přejeme hodně dalších zajímavých nápadů. Paní učitelka Veselá se již těší do Újezdu u Brna na soutěž, která bude v úterý 20. května.

Mnoho pozdravů z Otovic posílá

Mgr. Hynek Zavřel, ředitel ZŠ Otovice

Ekosetkání v Újezdu u Brna

3. 4. (čtvrtek) jsme jeli já (Ondra Vyvlečka), Robert Rozsypal a pí uč. Hozová na setkání Ekoškol v Újezdu u Brna. Tématem našeho setkání bylo plánování a analýza.

Vyrazili jsme před osmou hodinou směr Brno. Poté, co jsme dorazili do Újezdu, přivítali nás s otevřenou náručí. Uvnitř jsme šli do učebny přírodopisu, ve kterém byly mísy plné jídla. Seznámili jsme se s ostatními Ekoškoly a pak jsme dostali první úkol - otisknutý papír s mráčkem a kroky. Do mráčku jsme napsali svůj

problém, který jsme chtěli ve škole zlepšit, a do kroků jsme napsali, jak naše problémy chceme vyřešit.

Potom jsme se rozdělili na žáky a učitele. Učitelé šli do jiné učebny a žáci zůstali v přírodopisu. Žáci hráli hry, například „Malé kuře spadlo do bláta“ nebo „Ekoškolí Jumanji“. Potom jsme se znovu sjednotili a já (Ondra) s holkou z jiné školy jsme učitelkám / učitelům povyprávěli, co jsme mezitím dělali. Po ukončení her jsme šli na oběd - byl moc dobrý. Po obědě jsme pokračovali v hodnocení plánů ostatních škol a taky si zahráli na „prase s autem“.

A nakonec jsme měli prohlídku po škole a školní zahradě. V Újezdu mají také zahradu s titulem „Přírodní zahrada“, tak jsme mohli porovnávat.

Hned jak jsme skončili, šli jsme na vlak do Brna. V Brně jsme strávili 1 hod. prohlížením a obdivováním. Ve vlaku do Hulína jsme hráli hry, povídali si a dívali se z okna rychlíku. Tak... a v Hulíně můj příběh končí.

Celý den utekl jako voda a byl plný nových zážitků a zkušeností.

Ondřej Vyvlečka, ZŠ Hulín

Ekoolympiáda

V tomto školním roce naše základní škola zorganizovala již sedmý ročník přírodovědné soutěže **Ekoolympiáda**. Školní kola proběhla ve školách z blízkého i vzdálenějšího okolí během měsíce dubna. V úterý 20. května se uskutečnilo oblastní kolo v naší škole. Oblastního kola se zúčastnilo téměř 120 žáků z deseti škol (Boleradice, Měnin, Nikolčice, Otovice, Podolí, Sokolnice, Šaradice, Telnice, Újezd u Brna, Žatčany). Žáci soutěžili v tříčlenných družstvech. Po prezenci a zahájení, které proběhlo ve školní jídelně, všichni soutěžící vyplnili kvíz a splnili výtvarný úkol na téma „Vytvoř EKOPEXESO nebo NÁVRH VLAJKY EKOOLYMPIÁDY“. Potom se všichni soutěžící přemístili na školní dvůr a postupně plnili úkoly na stanovištích, které pro ně připravili žáci 8. a 9. ročníku pod vedením paní učitelky Stanislavy Žáčkové. Úkoly na stanovištích byly zaměřeny nejen na znalosti, ale i na postřeh, sportovní schopnosti a logické uvažování. Dívky z osmé a deváté třídy opravily testy, spočítaly všechny body a paní ředitelka Jaroslava Olšanská na závěr soutěže předala vítězným týmům diplomy a ceny. Na oblastním kole se nejlépe umístili žáci z Telnice. Avšak nutno podotknout, že výkony všech účastníků soutěže byly vyrovnané a rozdíl v pořadí byl někdy i jen půl bodu.

Doprovázející učitelé i provozní zaměstnanci se během dopoledne zúčastnili semináře na téma „Globální výchova ve škole“, který připravila Kristýna Hrubanová ze společnosti Na Zemi.

Družstvo z pátého ročníku naší školy, ve složení **Anežka Fialová, Anna Horáčková a Linda Horáčková**, se umístilo na 3. místě v kategorii starších žáků.

Všem soutěžícím děkujeme za účast a výhercům blahopřejeme.

Ceny pro výherce nám opět, již posedmé, věnovala firma Elektro Spáčil. Děkujeme paní Miladě Spáčilové za velmi pěkně připravené ceny pro děti, které z nich měly velkou radost.

- **DĚKUJEME VŠEM RODIČŮM A PŘÍZNIVCŮM NAŠÍ ŠKOLY ZA ODEVZDANÉ VYBITÉ BATERIE, NEFUNKČNÍ ELEKTROSPOTŘEBIČE, NÁPLNĚ DO TISKÁREN, STARÝ PAPIR, ALE I ZA DALŠÍ POMOC A PODPORU - MATERIÁLNÍ I FINANČNÍ.**
- **Upozorňujeme, že kontejner na papír bude i o prázdninách přistaven na školním dvoře.**

Mgr. Jitka Bublová, koordinátor EVVO

Den životního prostředí

3. 6. tohoto roku jsme u nás na škole pořádali Den životního prostředí. Samozřejmě jsme přišli nadšení, odhodlaní a plní energie. Důvodem nebylo to, že jsme vzornými žáky školy, která se honosí titulem EKOŠKOLA, ale spíše skutečnost, že odpadá celé úterní vyučování a my končíme o půl jedné, tedy o tři hodiny dříve než obvykle, což se nestává každý den.

Paní učitelka vešla do třídy se stejně dobrou náladou, jakou jsme oplývali i my. S ní dorazili dva žáci (Jirka a jeho kamarádka) z osmého ročníku, kteří nám odprezentovali velmi záživnou prezentaci týkající se ropy. Zodpověděli jsme několik kontrolních otázek a – k našemu velkému zklamání – osmáci odešli. Následoval krátký film Jana Svěráka nazvaný Ropáci, který se vtipnou formou snažil upozornit na vzrůstající problém znečištění životního prostředí.

Další přestávku jedna z autorek tohoto článku odešla pomáhat na jedno ze stanovišť, proto jsou následující události popsány jenom na základě tvrzení té druhé a třetí.

Odebrali jsme se do počítačové učebny, kde jsme pod dohledem paní učitelky Slavíčkové hledali informace o energetické náročnosti domácích spotřebičů jako je pračka, myčka, sušička atd.

Třetí hodina nás zastihla v 7. A. Tady jsme se za pomoci našich spolužáků z druhé devítky podívali na ropu z pohledu historie a angličtiny.

Na scéně se objevila čtvrtá hodina (a s ní i první autorka). Nejdříve jsme si poskládali několik rozstříhaných obrázků a v průběhu toho si zopakovali pár základních informací o těžbě, transportu a zpracování ropy. Nudná část byla tímto za námi a přesunuli jsme se k hrám. Pomocí PET lahvi a krabice jsme dopravovali ropu do „přístavu“ a s papírovými rolemi jsme postavili ropovod. Druhá skupina mezitím za dohledu paní učitelky Buchtové vyráběla plastové ropáky (a prasata).

První autorka opět mizí, kormidlo přebírají druhá a třetí.

Pátou hodinu jsme se slzami v očích uvítali paní učitelku Bublovou, kterou jsme v poslední době míjeli jen na chodbách. Na řadu přišla další prezentace, tentokrát

o plastech. Potom jsme rozdělovali výrobky podle materiálu a zjišťovali jsme, za jak dlouho se rozloží.

Naše dojmy jsou ve většině případů shodné – rozhodně jsme si program užili.

Pavλίna Ocásková, Hana Kaspříková, Anna Tisoňová, IX. A

Den životního prostředí na I. stupni

Dne 3.6.2014 se naše třída 5. A zúčastnila programu ke dni životního prostředí.

Přijeli k nám mladí lidé z Olomouce a první dvě hodiny jsme si povídali o Vietnamu. Také jsme si vyrobili vietnamský klobouk z papíru, který se v této zemi nosí. Další dvě hodiny jsme se dozvěděli něco o Zambii. Je to chudá země, děti si tam prý vyrábí hračky a my jsme si zkusili udělat hudební nástroj z vršků od lahví. Program se nám všem moc líbil a dozvěděli jsme se spoustu nových věcí.

Linda Horáčková, 5.A

Během projektového dne byla výuka v osmých ročnících rozdělena do tří částí, první vyučovací hodinu se obě třídy samostatně dívaly na film Ropáci, druhou a třetí vyučovací hodinu měly třídy buď základy první pomoci, nebo diskuzní přednášku Fenomén globalizace.

Základy první pomoci

Studenti z Církevní střední zdravotnické školy z Brna Grohovy ulice se nám pod dozorem jejich paní profesorky v podstatě zábavnou a záživnou formou snažili vštípit základní postupy první pomoci, a to jak se zachovat, setkáme-li se například s tepenným krvácením, zástavou srdce (jak u dospělého, tak u dítěte) nebo také s epileptickým záchvatem... První hodinu jejich programu věnovali teoretické nauce, která byla doprovázena různými „scénkami“, které představovaly zmíněné krizové situace. V druhé hodině byla řada na nás, abychom si sami vyzkoušeli

masáž srdce, nasazování krčního límce nebo jak se zachovat, když chceme pomoci člověku se zlomenou končetinou.

Fenomén globalizace

Na další dvě vyučovací hodiny jsme se přesunuli do naší kmenové třídy (interaktivní učebna), kde už na nás čekala lektorka z Ekocentra v Brně. Jejím úkolem bylo přiblížit nám jeden z globálních problémů, a to využívání levné pracovní síly a práce dětí. Vše

nám vysvětlovala na konkrétních příkladech, takže hned na začátku nás donutila přemýšlet, protože po nás chtěla, abychom ze štítků zjistili původ našeho oblečení. Nejčastější byla Čína, Turecko, Taiwan a další rozvojové země, které se právě s tímto problémem potýkají. Další částí programu bylo zahrát si na oděvní firmu a pokusit se podle návodu vyrobit džíný. Podle tabulek jsme vybírali, zda naše rifle budou vyrobeny za férových pracovních podmínek, s použitím chemikálií, nebo

bez, či kolik nás budou jednotlivé kroky stát a jak bude konečný výrobek kvalitní. Většina z nás se snažila zabránit vykořisťování svých pracovníků na úkor výroby kalhot, někteří dokonce mohli získat i titul bio, když na výrobu jejich džínů nebyly použity chemikálie a byly vyrobeny v důstojných podmínkách.

Petra Chudáčková, 8. A

Vodní balíček

Naše třída se přihlásila do projektu „Vodní balíček“, který organizuje brněnský Rezekvítek. Program se skládá ze dvou terénních a jednoho programu ve třídě. V pátek 11. dubna k nám do školy nečekaně dorazila paní lektorka z Rezekvítku, aby nás uvedla do projektu o vodním prostředí. Program začal tím, že jsme se seznámili a vytvořili kroužek z židlí, kde jsme si povídali a hráli hru na proplétání provázkem, která nám měla ukázat, jak jsou vztahy v přírodě křehké.

V další části jsme dostali papíry s nápisem a textem o horním toku, dolním toku, pramenné oblasti a jezeru. Šlo o skupinovou hru, kde jsme „chodili o dům dál“ (o lavice) a seznamovali jsme je s naším tématem a oni seznamovali nás s jejich.

Po dokončení hry se nás paní lektorka zeptala, jestli víme, jaké rozdíly jsou na obrázku, kde byly ampulky s rozdílně napěněnou vodou. Bylo to rozdílnou tvrdostí vody. Paní lektorka nás nechala udělat hypotézu a pak pokus s lihem, kde jsme zjišťovali tvrdost vody.

Protože nás ale tlačil čas a další vyučovací hodiny, tak jsme se rozloučili s tím, že se opět potkáme na dalších terénních programech.

Maxmilián Vlk, 6. A

Ve středu 21. května jsme jeli na terénní program k brněnské přehradě.

Na zastávce tramvaje na nás čekala lektorka Jana z Rezekvítku.

Nejdříve jsme si sedli u pískoviště a začali jsme hrát první hru „BINGO“, kde jsme se museli podepisovat jménem vodního živočicha, který nám byl přidělen.

Až jsme hru dohráli, tak jsme se přesunuli až na okraj lesa.

Jak jsme došli k potoku, tak jsme měli napřed 10 minut volného času na nasvačení a další potřeby.

Následně jsme se rozdělili do skupin a každá skupina musela za hodinu stihnout udělat tři úkoly, které nám lektorka vysvětlila.

1. úkol - pozorování a následně do pracovního listu vyplňování různého hmyzu, který jsme kolem potůčku našli
2. v tomto úkolu jsme museli dát papírek do vody a následně ho přiložit k plechovce se stupnicí, která nám ukazovala např. kolik má voda chlóru, jaké má pH atd.

3. úkol byl „chemický“, ale ten naše skupina bohužel nestihla, takže nevím, o co se v tom úkolu přesně jednalo

Jan Sýkora, 6. A

Kaprálův mlýn

Devátá Á jede na výlet. Nutno podotknout, že se nejedná o ledajaký výlet, nýbrž třídní vzdělávací program na Kaprálově mlýně a že jsme z toho patřičně nadšení. Jak by ne – po něčem takovém toužíme už nějakou chvíli. Balíme si věci, jen to nejdůležitější, samozřejmě, a nezbytnosti jako fén, nebo žehlička na vlasy nesmí chybět. Objevují se sice náznaky vyděšení, když se začne mluvit o „šlapání do kopce“ a „s sebou jen batohy“, ale všechny menší krize jsou šťastně překonány, veškeré nutné vybavení namačkané do tašek a batohů (najde se i kufr na popruzích) a my jsme připraveni vyrazit.

Sraz je před školou kolem osmé. Převládá dobrá nálada. Vtipkujeme, těšíme se jako malí. Když dorazí i učitelský doprovod, k smrti nás vyděsí tím, že prý do Sokolnic půjdeme pěšky. Nejdříve jsme přesvědčení, že se jedná o vtip, ale ukáže se – omyl! Skutečně jdeme po svých.

I přesto absolvujeme celou cestu v pořádku. Na posledním úseku se k nám připojí Michal Medek, což je docela celebrita, jak zjistíme později. Dokonce se někteří z gentlemanů uvolí vzít dámám zavazadla a to už se jde jako po másle.

Konečně dorazíme do cíle. Jste tady, v Kaprálově mlýně. Nahneme se dovnitř, zbavíme se bund, mikin a bot. Tak nějak jsme doufali, že teď bude čas na ubytování... ale lektoři z mlýna nás místo toho naženou do místnosti v druhém patře. Na rozehrátí si zahrajeme hru, následně se nahneme do svých pokojů (jsou dva, klučičí a holčičí) a rozebereme si postele. Jak by se dalo čekat, za chvíli se k nám nahnou pánové, snad aby vyzkoušeli, kdo má lepší postele, nebo co. Tak to přinejmenším vypadá.

Vyhrazený čas končí jako mávnutím proutku. Rozdělíme se na malé skupinky po třech a dostaneme papíry. Po celém mlýně jsou rozmístěny štítky s otázkami, naším úkolem je najít je a co nejlépe je odpovědět. Jestli jsme si vedli dobře, se dozvíme později, když se shromáždíme ve společenské místnosti. Pan Medek začne věci vysvětlovat, dokonce nám v rámci své řeči ukáže technickou místnost.

Oběd uteče jako voda, stejně jako volno po něm. Na řadě je další bod programu – procházka. Jedna polovina připadá panu Medkovi, druhá odchází pryč s jiným z lektorů. Vyrazíme za nimi o něco pomalejším tempem. Děláme malé přestávky, hned ta první je proto, že Lenku píchla vosa. Naštěstí přežije a my jdeme dál. Pan Medek nás učí, jak rozpoznat ptáky podle zpěvu; ukazuje nám různé druhy rostlin, což je oblast, kde Martin překvapivě perlí. Ale nejlepší novinka nás teprve čeká – dorazíme k jeskyni a dobrovolníci si můžou slézt až k pramenům. Chodí se po čtyřech. Vyrazíme, dostaneme se až na místo, kde skupiny před námi skončily, a po krátké domluvě sešplháme úzký komín a dostaneme se skutečně až k pramenům. V mém případě do pramenů. Objeví se maličké nesnáze - když jedna baterka začne zhasínat, tak druhá se rovnou rozpadne, aby se neřeklo. Nejen to, máme tu i případ

šprajcnutí v úzkém prostoru. Nakonec jsme ho vytáhli, ale tahali jsme ho ven s takovou silou, až jsme mu skoro sundali ochranné kalhoty – měl je až u kotníků.

Po Netopýrce na nás čeká další jeskyně, tentokrát Pekárna. Dívčí část naší třídy vyjádří svou touhu po opravdové pekárně s jídlem. Medkúv úsměv a jeho „možná“ nám vlije do žil novou nadějí a skutečně! Čeká na nás talíř plný buchet. Nabídne nám je a uvítá nás v jeskyni lektor, který se představí jako Šaman. Začínáme trochu pochybovat, jsme-li na správném výletě, jelikož náš program se jmenuje „Technologie 21. století“ a tohle vypadá spíš na pravěk.

Vracíme se na večeri, přičemž někteří z nás to vezmou oklikou. Skoro se mi podaří zahučet do řeky (tak třikrát), ale nevzdáváme se a ignorujeme fakt, že jdeme lesním porostem, když jsme to mohli vzít po asfaltce. I tak dorazíme první.

Večerní program zakončíme stolní hrou, kde se hraje o FairTrade čokoládu. Většina se rozprchne pryč s vidinou sprchy před očima a my, kteří zůstaneme, hrajeme až do desáté ping-pong.

V noci nikdo nemá na spaní ani pomyšlení (jak my, tak učitelky). Dívčí pokoj se vzdá až kolem třetí ráno, kdy si lehne, předem proklejeme kohokoliv, kdo se nás pokusil pokreslit tužkou na obočí, nebo pastou, protože ano, i takové případy se zde našly. Učitelky potkáváme na chodbě ještě v pět a v sedm jsou zase na nohou, plné energie.

Druhý den ubývá ještě rychlejším tempem než první. V osm jsme venku a protahujeme se, cvičíme, běháme. Hodně nás toho čeká, tak musíme být připraveni. Navíc se proslýchá, že přijede inspekce ze školy, tak ať to nezkažíme!

Opět se dělíme na skupinky a každá skupina má jiné téma, ke kterému dělá pokusy na ověření některých teorií. Slibovaná inspekce dorazí kolem poledne, tak se snažíme. Po obědě své objevy prezentujeme ostatním, odpovídáme jim na otázky, když nerozumí, a doplňujeme další skupiny.

Inspekce odjíždí a všichni vyběhneme ven, abychom mávali.

Ani se nevracíme dovnitř a místo toho hrajeme hru Bomby, která nás nadchne. Princip je jednoduchý. *Jeden člověk je vaše bomba, druhý štít; dotyční nic netuší; během hry se musíte neustále pohybovat tak, abyste až se řekne „stop“, byli ve stejné přímlce s bombou a mezi vámi byl váš štít.* Nastávaly komické situace, kdy někdo, kdo byl váš štít, vás měl jako bombu. Taky vybrat si náš učitelský doprovod v domnění, že se moc hýbat nebudou, je špatný nápad, jen tak pro upozornění příštím generacím.

Opět končíme ping-pongem (a hádkou „kdo je nekrásnější?“) a i tahle noc se jede non-stop.

Třetí a poslední den je tu. Dopoledne ještě doděláváme projekt z předešlého dne – náš vlastní návrh ekodomu. Ještě před obědem projekty prezentujeme ostatním. Všechny jsou na vysoké úrovni, o žádném se nedá říct, že by nebyl dobrý. Dokonce i lektori nás pochválí, že jsme kreativnější než někteří druháci ze stavebnické, což nás – hlavně ty budoucí architektky – velmi potěší.

Obědovou přestávku zaplníme dalším ping-pongem.

Neodvratitelně se blíží poslední bod programu. Tříčlenné skupiny představují domácnosti. Naším úkolem je investovat do domu tak, abychom ušetřili energii

a zároveň nám zbylo co nejvíce peněz. Není žádné překvapení, že vyhraje jediný dvoučlenný tým složený z našeho učitelského sboru. Však ony už to znají, mají zkušenosti z vlastních domácností, tak kdo by se divil.

Všichni jsme pochváleni a pak posláni do pokojů. Je čas si sbalit svých pět švestek a vrátit se do normálního života.

Poslední minuty na Kaprálově mlýně strávíme nečekaně... ping-pongem.

A o půl dvanácté vyrazíme. Šlapeme slíbený kopec a v čele je Roman. Hned za ním se držím já s Honzou, vyřvávající texty Linkin Park na celý les. O činnostech zbytku třídy bohužel nemám tušení, protože se jim ztratíme z dohledu hned na začátku. Asi zatáčku za námi se vleče Anna, za ní třída, za ní učitelky. Autobus přijede co nevidět a zítra nás čeká obyčejný vyučovací den...

Myslím, že snad za všechny, co jsme na mlýně byli, mohu říct, že bychom si to bez váhání zopakovali. (A tentokrát celých pět dní, nejsme žádní troškaři.) Zase toho víme víc, zase jsme si trochu blíží než předtím. Děkujeme všem z Kaprálova mlýna a děkujeme našemu doprovodu z učitelských řad, že to pro nás zařídil. (A já už se tu vykecávám nějak dlouho). (Blátivá dívka končí). (Hawk).

Exkurze v Otevřené zahradě

Ve středu 14. května se žáci ze 7. A a 7. B s Přírodopisným praktikem a s paní učitelkou Bublovou rozhodli navštívit Otevřenou zahradu (nachází se v Brně na Údolní ulici). Jeli jsme vlakem a potom pěšky. Když jsme přišli na místo, dali jsme si svačinku a pak jsme se prošli po krásně upravené zahradě. První stanoviště, Ekologická pyramida, nás zaujala natolik, že jsme se i vyfotili. Po cestě k dalšímu stanovišti jsme narazili na železného hada upevněného v chodníku. Paní učitelka nám prozradila název tohoto hada: Kronika naší země. Vodní tok, třetí stanoviště, vedl z kopce, tudíž jsme si mohli zapumpovat, tím jsme vytvořili povodeň a voda tekla dolů přes různé překážky. Čtvrté a páté stanoviště bylo o tom, jak se naše příroda mění během roku a co působí na vznik půdy. Zastavili jsme se u dalších tří stanovišť zahrady, které byly zaměřeny na sluneční energii. Na jednom slunce zahřívalo kameny ve tvaru ještěřů, na druhém jsme museli natočit zrcadla tak, aby paprsek dokázal rozsvítit žárovku (ovšem to se nám nepovedlo, protože zrovna bylo zataženo), a na třetím jsme museli dokázat, aby moucha bzučela díky slunečním panelům. Poté jsme museli sejít z kopce a zkusit roztočit větrný mlýnek. Další stanoviště se týkalo počasí a podnebí. Poslední stanoviště, Nejdůležitější tekutina, byla vlastně ta, u které jsme se zahřáli. Poté paní učitelka rozdala do skupinek pracovní listy a ty skupinka měla vyplnit. Po vyplnění jsme vše zkontrolovali a vrátili se vlakem domů.

Marie Kalvodová, 7. B

Když méně znamená více

V úterý 3. června, symbolicky jako součást oslav **Dne životního prostředí**, na naší škole vyvrcholila kampaň za snižování množství odpadů. Do celosvětové kampaně realizované v rámci programu Ekoškola se naše škola zapojila spolu s dalšími školami nejen v České republice. Hlavním cílem **Litter Less Campaign** je uvědomit si obrovské množství lidmi produkováných odpadů a jejich nebezpečné dopady na životní prostředí i pro člověka samotného, pokusit se omezit jejich vytváření a připomenout nutnost efektivního nakládání s těmito často ještě cennými a využitelnými materiály. V rámci kampaně proběhla řada tematických aktivit, do kterých se zapojili členové školního Ekotýmu, ale i mnoho dalších žáků a pedagogů naší školy.

Kohoutovická obora

Ve středu 28. května jsme byli na výukovém programu v terénu. Jeli jsme vlakem, tramvají a autobusem do Kohoutovické obory v Brně. Výletu se zúčastnily třídy 6. B a 6. A. Trval asi tři hodiny. V oboře jsme se rozdělili na tři skupiny a každé skupině byla přidělena jedna lektorka. Vyrazili jsme na cestu. Ze začátku jsme slyšeli i viděli strakapouda. Počasí nám celkem přálo, ale chvíli poprchávalo. Jakmile jsme sešli dolů z kopce, před námi se objevila malá mýtiny, menší rybník a dvě lavičky se stolem. Naše lektorka vytáhla sítky na lov bezobratlých živočichů v rybníce, ale nejdřív jsme dostali za úkol postavit pyramidu, složenou

ze tří různých listů, dvou různých plodů a z jedné nerostné přírodniny. Na závěr jsme si prohlédli divoká prasata v ohradě. Potom jsme zkusili, co jsme si zapamatovali, a vyrazili domů. Výlet byl zajímavý a poučný. Myslím, že se všem líbil.

Adéla Kulichová, 6B

Hodnocení programu:

Celý tento den byl super, užil jsem si ho. (Lukáš Kőnig)

Naučila jsem se spoustu nových věcí o lese a o zvířatech. (Jitka Pokorná)

Program byl naučný a moc se mi líbil. (Filip Michl)

Moc se mi tam líbilo, protože mám přírodu moc rád. (David Linhart)

Na výletě se mi líbilo, že jsme se dozvěděli něco nového, ale nelíbilo se mi, že jsme pořád chodili. (Lucie Bařková)

Celý program byl velmi zábavný a zajímavý. Hodně se mi líbil. (Radek Dupal)

Výlet byl moc hezký a rád bych jel na takový výlet ještě jednou. (Tomáš Svěrák)

Na výletě si mi nejvíc líbila prasata, selata a rybník s rybami. Všem bych výlet od obory doporučil. Určitě se tam pojedou znovu podívat s rodiči. (Marek Novotný)

Projekt Město a venkov

Na Den Země – 22. dubna – připravili studenti Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity projektový den pro žáky osmého ročníku. Tématem projektu bylo „Město a venkov“. Studenti se rozhodli pojmout toto téma pohledem člověka - občana a obyvatele libovolného sídla - města či vesnice. Na město a venkov se snaží nahlížet jako na ucelené ekosystémy a takřka živé a pulzující organismy.

Hodnocení programu žáky 8. ročníku.

Byli čtyři stanoviště s odlišnými programy: chemie – dělali jsme pokusy s půdou, fyzika – vyráběli jsme čističku, přírodopis – vařili jsme sójové mléko a slovní soubor. Tento program se mi až na malé chyby líbil. Dozvěděl jsem se hodně nových věcí. Program bych ocenil kladně a dal bych mu 9/10.

Martin Matoušek, 8. B

Program byl velmi zajímavý. Nejdřív jsme se rozdělili do několika skupinek. Mně se nejvíc líbilo stanoviště, na kterém jsme měli velký plakát, do kterého jsme doplňovali příbuzná, protikladná, souvislá či podobná slova. Jak jsme mapu udělali společně, tak jsme ji měli vytvořit jako skupinka – to se mně líbilo nejvíce. Lektori byli většinou hodní a milí.

Adam Fila, 8. A

Dělali jsme pokusy, sestavovali jsme elektrárnu, vyráběli jsme čističku nebo probírali luštění. Celý program se mně líbil, nejvíc stanoviště „Fyzika“, protože jsme hlasovali o možnostech venkova a města. Většina třídy je ráda na venkově, který je na lepší úrovni než město.

Zdislava Jurečková, 8. B

Na stanovišti „Biologie“ jsme vařili mléko ze soji, které nikomu nechutnalo. Na stanovišti „Chemie“ jsme zkoumali, jestli je kapalina kyselá nebo ne. Líbilo se mi to, bylo to zajímavé, nelíbilo se mi, že jsme dělali to mléko. Jakub Zapoměl, 8. B

Světový den knihy a autorského práva

Po celý školní rok se snažíme, abychom žákům naší školy nabízeli nejrůznější výukové programy či exkurze, a rozvíjeli tak jejich vzdělání, dovednosti a schopnosti. Většina takových programů je orientována environmentálně. Proto jsme se rozhodli uspořádat projektový den zaměřený zcela odlišným směrem.

Každoročně se 23. 4. slaví mezinárodní den „Světový den knihy a autorského práva“. Prvotní nápad, slavit takový den, pochází ze Španělska. V tento den se slaví svátek sv. Jiřího a každému, kdo si zakoupí knihu, je darována růže. Světový den knihy a autorských práv se slaví pravidelně od roku 1995 ve více než 100 zemích světa všech kontinentů. Tradičními partnery akcí pořádaných při této příležitosti jsou spisovatelé, učitelé, školy, knihovny, masmédiá a další veřejné a soukromé organizace.

A k „oslavě“, knihy jsme se připojili i my. V rámci pěti vyučovacích hodin jsme žáky II. stupně seznámili s tím, jak vlastně kniha vzniká, jaký má svůj vývoj, jak pozitivně přistupovat k četbě knih, jak předvídat děj... Děti měly možnost se alespoň na chvíli zastavit a stát se básníkem, nebo dokonce ilustrátorem. Také jsme jim umožnili přinést si vlastní oblíbenou knihu a s ní strávit jednu vyučovací hodinu. Pro některé děti, „číst si v hodině“, byl neopakovatelný zážitek.

Z jejich hodnocení vyplynulo, že se jim projektový den více než líbil. Proto příští rok jistě znovu uspořádáme program ke Světovému dni knihy a autorskému právu. Velké díky patří všem, kteří se do projektu zapojili, především pak „češtinářkám“ Mgr. Stanislavě Žáčkové a PhDr. Janě Hradilové, „výtvarnicím“ Mgr. Petře Buchtové a „specialistce na informační technologie“ Ing. Petře Slavíčkové.

Mgr. Lucie Pohludková

Matematický klokan

V pátek 21. 3. 2014 se uskutečnila na naší škole mezinárodní matematická soutěž Klokán. V letošním školním roce se konal na území naší republiky již dvacátý ročník. Naše škola se soutěže účastní od roku 2004. Na základních školách se soutěží ve čtyřech kategoriích, v kategorii Cvrček soutěží žáci 2. a 3. tříd ZŠ, Klokánek soutěží žáci 4. a 5. tříd ZŠ, Benjamín soutěží žáci 6. a 7. tříd ZŠ a studenti primy a sekundy osmiletých gymnázií, Kadet soutěží žáci 8. a 9. tříd ZŠ a studenti tercie a kvarty osmiletých gymnázií.

V kategorii Cvrček soutěžní test obsahuje 18 úloh. Čas na řešení včetně zadání je 60 minut. Úlohy jsou rozlišeny podle předpokládané obtížnosti: 1. – 6. úloha za 3 body, 7. – 12. úloha za 4 body, 13. – 18. úloha za 5 bodů. Soutěžící v kategoriích Klokánek, Benjamín a Kadet mají čas na zpracování 60 minut + 15 minut organizační práce. Ve všech třech kategoriích řeší soutěžící 24 úloh. Úlohy jsou rozlišeny podle předpokládané obtížnosti: 1. – 8. úloha za 3 body, 9. – 16. úloha za 4 body, 17. – 24. úloha za 5 bodů. Za každou správnou odpověď získá soutěžící příslušný počet bodů (3, 4 nebo 5), za každou neřešenou úlohu body nezíská ani žádné neztratí (je mu přiděleno 0 bodů), za každou nesprávnou odpověď se 1 bod odečítá (nikoli 3, 4 nebo 5 bodů, ale pouze 1 bod)! Žák vybírá správnou odpověď z 5 nabídnutých možností (správná odpověď je vždy jen jedna) zakroužkováním příslušného písmene (A, B, C, D, E). Každý soutěžící ve zmíněných kategoriích vstupuje do soutěže s 24 body, to aby soutěžící nedosahovali záporných výsledků. Znamená to tedy, že lze tedy získat maximálně 120 bodů. V kategorii Cvrček vstupuje každý žák do soutěže s 18 body, může tedy získat maximálně 90 bodů. Žáci tedy nemohou ani při všech nesprávných odpovědích získat záporný počet bodů. Při řešení není dovoleno užívat kalkulačky, tabulky ani žádnou jinou literaturu.

Ve všech čtyřech kategoriích soutěžilo celkem 263 žáků naší školy, na okrese Brno – venkov se soutěže zúčastnilo 7016 dětí. Nejlepší řešitelé naší školy v jednotlivých kategoriích: Kategorie Cvrček - Lužová Karolína III. B se 75 body, kategorie Klokánek - Staňová Denisa V. B se 102 body, kategorie Benjamín - Kalvodová Anna VII. B s 85 body a kategorie Kadet - Vévar Lukáš IX. B s 93 body. Lukáš Vévar byl současně ve své kategorii třetím nejlepším řešitelem na okrese Brno – venkov.

Více se o soutěži můžete dozvědět na webové adrese www.matematickyklokan.net.

Zpráva o přijímacím řízení ve š. roce 2013/2014 ke studiu ve středních školách

Žáci se seznamují s problematikou volby povolání v rámci vyučovacího předmětu pracovní činnosti během 2. pololetí 8. ročníku a 1. pololetí 9. ročníku. V I. pololetí

školního roku byly pro žáky devátého ročníku zorganizovány schůzky s pracovníky Úřadu práce Brno – venkov. Deváté třídy navštívily Úřad práce v Brně v termínech 18. a 25. 11. 2013.

V měsíci září se mohli žáci účastnit Veletrhu odborného školství, na kterém jsou propagovány střední školy brněnského regionu s odborným technickým zaměřením. Uvedený veletrh je součástí tradičního Strojírenského veletrhu. Ve dnech 22. 11. a 23. 11. 2013 měli žáci možnost navštívit s rodiči Veletrh středních škol Jihomoravského kraje.

Během školního roku jsou výchovným poradcem pro žáky a jejich rodiče připraveny informační materiály k problematice volby povolání a přijímacího řízení. Pravidelně se uskutečňují během prvního pololetí dvě informační akce pro rodiče vycházejících žáků. V letošním školním roce se uskutečnily 18. 11. 2013 a 13. 1. 2014. Na první schůzce byli žáci a jejich rodiče informováni o nabídce středních škol našeho regionu. Některé střední školy zde přímo prezentovaly svou vzdělávací nabídku. Druhá schůzka byla zaměřena na vyplnění přihlášek a seznámení s náležitostmi přijímacího řízení, především s jejich změnami.

Na naší škole se přijímacího řízení ke studiu na středních školách zúčastnilo 48 vycházejících žáků devátých tříd. Ke studiu na víceletém gymnáziu si podávali přihlášku 3 žáci, jeden žák k šestiletému studiu a 2 žáci k osmiletému studiu. Všichni vycházející žáci byli přijati ke studiu středních škol, kdy převážná část žáků byla přijata již během prvního kola přijímacího řízení. Současně byl přijat jeden žák ke studiu šestiletého gymnázia.

Školní rok 2013/14	Gymnázia			SOŠ	SOŠ	Konzer- vatoř
	4 leté studium	6 leté studium	8 leté studium	maturita	vyučení	
Počty přijatých žáků	14	1	0	25	9	0

Mgr. Dalibor Gold, výchovný poradce školy

Organizace školního roku 2014 - 2015

Školního vyučování začne v pondělí 1. září 2014.

Vyučování bude v prvním pololetí ukončeno ve čtvrtek 29. ledna 2015.

Druhé pololetí bude ukončeno v úterý 30. června 2015.

Podzimní prázdniny - pondělí 27. října a středu 29. října 2014.

Vánoční prázdniny od pondělí 22. prosince 2014 do pátku 2. ledna 2015.

Vyučování začne v pondělí 5. ledna 2015.

Jednodenní pololetní prázdniny případnou na pátek 30. ledna 2015.

Jarní prázdniny (Brno-venkov) 23. 2. - 1. 3. 2015

Velikonoční prázdniny čtvrtek 2. dubna a pátek 3. dubna 2015.

Hlavní prázdniny od středy 1. 7. 2015 do pondělí 31. 8. 2015

Školního vyučování ve školním roce 2015/2016 začne v úterý 1. září 2015.

Použité fotografie – autoři příspěvků, žáci a učitelé naší školy.